

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo „Angeljček“

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. marca 1902.

Leto XXXII.

Na oljčno nedeljo.

Glej, zelene nese
Butare mladina,
Z lic nedolžnih sije
Sreče ji milina.

Grešnik pa obupan
Z butaro pregrehe
V cerkev belo speje
Poiskāt utehe.

Pač miru simboli
So te oljke vitke:
A ko gleda nanje,
Toči solze britke.

Mirko.

Velikonočna.

Nebo žari . . . Že zlato solnce vzhaja,
Čez Libanon zdaj žarkov trop se vsuje
Pred grob, ki straža močna ga varuje,
Svečân predčut naravo vso obhaja.

In angel bliskoma prispě iz raja,
Otvori grob, vstajenje oznanuje.
In Sin, tako nam cerkev izpričuje,
K preljubi Materi najprej prihaja.

I mene angel božji kdaj pokliče,
Ko k sodbi Bog pozval bo vse mrliče,
Da jim poplača dobra, slaba dela.

Ko vrsta k sodbi name bo dospela,
Takrat Marija zame bo prosila,
Me z angeli v nebeški dom spremila.

Sergij Dobroljubov.